

bei den Buddhisten s. WASSILJEW 231. 263. 333.

अन्नम adj. f. आ nicht welk: न्यग्रोधमुद्गा GOBB. 2, 6, 6.

अन्नव (3. अ + स्वन) adj. keinen hellen Klang habend VARĀH. BRH. S. 30, 4.

अन्वर् tonlos, accentlos AV. PRĀT. 3, 74, Sch.

अन्वस्य s. u. स्वस्य und vgl. आन्वस्य.

अन्वामिक (von 3. अ + स्वामिन्) adj. herrenlos, keinen Eigentümer habend: °विक्रय Verz. d. Oxf. H. 263, a, 21.

अन्वास्थ्य (3. अ + स्वा°) n. krankhafter Zustand, das Angegriffen-sein: गात्रा° BUĀG. P. 11, 23, 17. गात्राणि कर्मेन्द्रियाणि तेषामन्वास्थ्यं विकाराधिष्यम् Schol. — Vgl. आन्वस्थ्य.

2. अह् mit अधि fürsprechen, Recht geben (mit dat.) TS. 2, 3, 11, 9.

— अनु nachsprechen, nacherzählen: मयादितं पदन्वात्य BUĀG. P. 10, 60, 49.

— अभि sprechen zu (acc.), antworten BUĀG. P. 6, 14, 22. 7, 13, 19. Jmd (acc.) Etwas mittheilen 11, 17, 3.

— परा gegen Jmd (acc.) sprechen, Unrecht geben TS. 2, 3, 11, 9.

— परि umher d. h. der Reihe nach — oder zusammen sagen TS. 2, 3, 11, 4.

— वि lies eine abweichende Ansicht kundgeben, streiten, disputieren und füge hinzu TS. 7, 2, 20, 1. 2. PAÑĀV. BR. 4, 8, 8. ÇĀÑKH. BR. 27, 1.

अह्येयम् ÇĀÑKH. ÇR. 14, 29, 1.

अह्येयम्, SĀJ. und ÇĀÑK. fassen अह्येयम् als dat. von अह्येयम्.

अह्येयम् n. das Meinens, dass man Ich d. i. Subject sei, BUĀG. P. 3, 27, 15. 11, 10, 18.

अह्येयम् 2) त्राह्येयम् KATHĀS. 32, 77. वचः सार्ह्येयम् stolz, übermüthig 60, 189. — 3) N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 148, a, 8.

अह्येयिन् (von अह्येयम्) adj. eigensüchtig; stolz, hochmüthig HALĀJ. 2. 224. KATHĀS. 32, 86. 63, 59.

अह्येयम् 2) MĀRK. P. 47, 20. — 3) KATHĀS. 97, 24. — Vgl. निरह्येयम्.

अह्येयिन् die Meinung, dass man Ich d. i. Subject sei: अनह्येयं adj. BUĀG. P. 11, 9, 30.

अह्येयिन् f. = अह्येयम्; s. निरह्येयिन्, °क्रिया.

अह्येयसूत्रि n. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 246, b, No. 622.

अह्येय 1) a) °त्विप् so v. a. nicht verwischt BUĀG. P. 10, 69, 9. — c) BUĀG. P. 10, 33, 11. 73, 22. — Vgl. अह्येय und अह्येयत्.

अह्येय Sp. 371, Z. 6 v. u. lies 1, 13, 43 st. 1, 13, 42. — N. pr.: अह्येय आङ्गिरसस्य KĀTH. ANUKR. in Ind. St. 3, 439, 6 v. u.

अह्येयता (von अह्येयम्) f. das Gefühl des Ich Schol. zu BUĀG. P. 10, 20, 39.

अह्येयता (अह्येयम् + 2. धी) f. die Meinung, dass man Ich d. i. Subject sei. BUĀG. P. 10, 46, 41.

अह्येयानम् (अह्येयम् + नामन्) adj. ich heissend ÇAT. BR. 14, 4, 2, 1.

अह्येयन् so v. a. all, personif. gebraucht TS. 4, 3, 5, 2.

अह्येयम् scheinbar mit der 3ten Person construiert: तस्मात्त्व वधार्थं हि समुत्पत्त्यपत्यहं (wohl समुत्पत्त्ये ह्यहं zu lesen) पुनः R. 7, 17, 31. समुत्पत्त्यपति = समुत्पत्त्ये Schol. अह्येयम् = अह्येयम् Selbstgefühl, die Meinung, dass man Ich d. i. Subject sei: अह्येयि च प्रसुप्ते BUĀG. P. 11, 3, 39. अह्येयम्: मन्त्रित्त्रयिणः 23, 56. यन्नागादह्येयो भावम् 12, 8, 30. अह्येयहितं 10, 38, 11. इन्द्रियैरिन्द्रियार्थेषु गुणैरपि गुणेषु च । गृह्यमाणेष्वह्येयुर्थात् विद्वान्यस्तु 11, 11, 9. — Vgl. निरह्येयम्.

अह्येयम् N. pr. = अह्येयम् Verz. d. Oxf. H. 248, b, 3.

अह्येयमिका, °प्रथमिका तेषां पयः पातुमवर्तत KATHĀS. 63, 189.

अह्येयवृद्धि (अह्येयम् + वृ°) f. Selbstbewusstsein, Hochmuth: अनह्येयं adj. MBh. 13, 5354. die Meinung, dass man Ich (Subject) sei: देहाह्येयं° die Meinung, dass der Körper u. s. w. dem Ich zukomme BUĀG. P. 11, 19, 42.

अह्येयभाव (अह्येयम् + भाव) m. die Meinung, dass man Ich (Subject) sei, BUĀG. P. 11, 2, 31.

अह्येयमति die Meinung, dass man Ich (Subject) sei BUĀG. P. 10, 20, 19. 11, 28, 26. — Vgl. निरह्येयमति.

अह्येयमता (von अह्येयम् + मता) f. das Gefühl des Ich und des Mein BUĀG. P. 5, 19, 15. 10, 20, 39.

1. अह्येयमान (अह्येयम् + 1. मान) m. die Meinung dass man Ich d. i. Subject sei: अह्येयं कर्तेत्यह्येयमानमहाकृत्वाह्येयशितः ASHTĀV. 1, 8. अह्येयमानाभिमान Schol. zu ÇAT. BR. 14, 9, 2, 7.

2. अह्येयमान (wie eben) adj. meinend, dass man Ich d. i. Subject sei. MĀRK. P. 47, 20.

अह्येयता n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 204, b.

अह्येयता 1) eine Reihe von Tagen: मुमुदे ऽह्येयान्वह्येयं BUĀG. P. 9, 14, 25. तावदह्येयता यो ज्योतिषामयने 6, 12, 33. 10, 62, 26. — 3) vgl. दिनराशि.

अह्येयव्यास (अह्येयम् + व्यास) m. der Tagdiameter d. i. das Doppelte des Tag-Sinus (व्युज्या oder दिनव्यासद्वय) VARĀH. BRH. S. 2, Abs. 4. dazu UTPALA: क्रांतित्रिज्याकृत्यत्तरात्पदे द्विदिनव्यास इति zweimal die Quadratwurzel vom Unterschied zwischen den Quadraten des Radius (त्रिज्या) und des Declinationssinus (क्रांतिज्या) ist der दिनव्यास.

अह्येयव्यास (so, ohne Accent), Ety. des Namens R. 7, 30, 22. fg. N. pr. eines Sees H. an.: vgl. dazu °ह्येय Verz. d. Oxf. H. 77, a, 14.

अह्येयेश्वरतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 66, b, 31.

अह्येयसंधिमत् (von अह्येयम् + संधि) adj. wobei ein Zusammentreffen zweier Tage stattfindet: तित्थि WEBER, GAOT. 31.

अह्येय, अह्येयरे KHĀND. UP. 4, 2, 3. anders ÇĀÑK.

अह्येयम् SHADV. BR. 3, 1. ANUPADA 1, 10; vgl. अह्येयव.

अह्येय 7) N. pr. eines Rshi Ind. St. 3, 204, b. औशनस 460, 1. अह्येयः पैदस्य साम 204, b. — Vgl. महाह्येय.

अह्येयता 1) personif. als Gattin Dharma's Verz. d. Oxf. H. 45, b, 30.

अह्येयचक्र (अह्येय + चक्र) n. Bez. eines best. Diagramms; s. u. चक्र 4).

अह्येयचक्र 2) Verz. d. Oxf. H. 100, a, 1 v. u. (wo अह्येयचक्रे zu lesen ist). b, N. — 3) b) KATHĀS. 72, 23. Verz. d. Oxf. H. 13, b, 8. Vgl. कृत्तवती.

अह्येयान् m. N. pr. eines Geschlechts von Kājastha HALL 136.

अह्येयि 3) अह्येयते वर्तमानानि मित्राणि Spr. 3338. — 4) f. आ N. pr. eines Flusses MBh. 6, 328, Lesart der od. Bomb. für मह्येयता; vgl. VP. 182, N. 27.

अह्येयदेव (अह्येय + देव) adj. die Schlangen zur Gottheit habend; n. (sc. भ, नक्षत्र) das Nakshatra Aḥṣeṣa VARĀH. BRH. S. 13, 7.

अह्येयदेवत dass. ebend. 10, 2.

अह्येयकिरण (3. अ - ह्येय + कि°) m. die Sonne ebend. 3, 34.

अह्येयप्रो (3. अ - ह्येय + प्रो) m. dass. KR. 12, 13. KUALAJ. 76, a.

अह्येयवृद्धि m. N. pr. eines Rudra Verz. d. Oxf. H. 82, b, 24.

अह्येयवृद्धि, अह्येयवृद्ध्याय WEBER, NAX. 2, 313. अह्येयवृद्ध्ये VARĀH. BRH. S. 9, 35 Druckfehler für आ°.

अह्येयवृद्धि, die neueren Ausgaben des MBh. und HARIV. überall richtig